

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXXVII/314/18 Rady Gminy Bolesławiec z dnia 7 listopada 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży na terenie Gminy Bolesławiec.

Uzasadnienie

Rada Gminy Bolesławiec, na sesji w dniu 7 listopada 2018 r., podjęła m.in. uchwałę nr XXXVII/314/18 w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży na terenie Gminy Bolesławiec.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 13 listopada 2018 r.

W toku badania legalności uchwały nr XXXVII/314/18 Organ Nadzoru stwierdził, że akt ten w sposób istotny narusza art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U z 2018 r. poz. 2137) - dalej: ustawy, w wyniku niezasięgnięcia opinii jednostek pomocniczych gminy przed podjęciem uchwały.

Zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy: „Rada gminy przed podjęciem uchwał, o których mowa w ust. 1-4 [w tym uchwały w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy], zasięga opinii jednostki pomocniczej gminy.”.

Powyższa regulacja zobowiązuje zatem organ stanowiący gminy do wystąpienia do wszystkich jednostek pomocniczych gminy o udzielenie opinii odnośnie projektu uchwał, o których mowa w art. 12 ust. 1-4 ustawy. Dopiero uzyskanie takiej opinii od wszystkich jednostek pomocniczych (bądź wystąpienie o nią, w przypadku rezygnacji jednostek pomocniczych z przysługującego im uprawnienia) upoważnia radę gminy do podjęcia uchwały w tym zakresie.

Organ Nadzoru pismem z dnia 26 listopada 2018 r. (sygn. NK-N.4131.6.8.2018.RB), za pośrednictwem platformy ePUAP, zwrócił się do Rady Gminy Bolesławiec z zapytaniem w przedmiocie dopełnienia obowiązku z art. 12 ust. 5 ustawy, przed podjęciem uchwały nr XXXVII/314/18, oraz wykazanie jego dopełnienia.

W wyznaczonym na odpowiedź terminie, jak i po jego upływie, Rada Gminy nie udzieliła żadnej odpowiedzi. Z treści uzasadnienia do uchwały również nie wynika, by Rada Gminy wypełniła ciążący na niej obowiązek wystąpienia o opinię do jednostek pomocniczych Gminy. Organ Nadzoru podziela stanowisko wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 maja 2014 r. (sygn. akt II SA/Wr 529/13), w świetle którego brak odpowiedzi gminy na wątpliwości i zapytania organu nadzoru, kierowane pod adresem aktu prawnego wydanego przez organ gminy w trakcie postępowania wyjaśniającego, czynią zasadnym i wykazującym zarzut skargi w przedmiocie tych wątpliwości. Argumentację tę należy uznać za trafną również w przypadku zarzutu naruszenia prawa stwierdzonego w rozstrzygnięciu nadzorczym, w następstwie braku odpowiedzi gminy na zapytanie organu nadzoru związane z legalnością podjęcia uchwały.

W związku z powyższym należy uznać, że Rada Gminy nie zasięgnęła opinii jednostek pomocniczych gminy przed podjęciem uchwały nr XXXVII/314/18.

Organ nadzoru zauważa, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądownoadministracyjnym do istotnych naruszeń, skutkujących nieważnością uchwały zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2018 r. - sygn. akt III SA/393/17, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2017 r., sygn. akt I OSK 1136/17). W tym miejscu zasadnym jest również powołanie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 marca 2018 r. (sygn. akt II SA/Gd 767/17), wydanego wprawdzie na gruncie innej ustawy, jednakże dotyczącego wymogu uzyskania opinii przed podjęciem uchwały. Jak wskazał Sąd: „W zakresie ustalania treści programu opinia wojewódzkiego konserwatora zabytków nie ma wprawdzie wiążącego charakteru, jednak zwrócenie się o zaopiniowanie programu do tego organu ochrony zabytków jest warunkiem *sine qua non* ważności podjętej w tej sprawie uchwały, zaś niezwrócenie się do organu opiniującego celem zaopiniowania programu skutkuje istotną wadliwością takiego aktu.”.

Mając na uwadze powyższe, postanawia się jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Paweł Hreniak